

26.03.2025

KURUL KARARI

Başvuru Numarası : 2024/2184
Toplantı Tarihi/Sayısı : 12.03.2025/240
Karar Numarası : 2025/158
Başvuran : E.N.T.
Başvuran Vekili : -
Adres : -
Muhatap Kurum/Kişi : Sarem Turizm Gıda Ticareti Limited Şirketi (Veranda Pera)
Muhatap Adres : Vekili: Av. E.E.

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, başvuranın gittiği eğlence mekanında işletme sahibinin arkadaşları tarafından taciz edilmesi nedeniyle ayrımcılık yasağının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle:

a. 12/10/2024 tarihinde saat 20:00'de üç kadın olarak arkadaşlarının doğum gününü kutlamak amacıyla Veranda Pera isimli mekana gittiklerini,

b. Saat 23:00'ten itibaren yan masada bulunan aşırı alkollü şahıslar tarafından taciz edildiklerini, durumu defalarca garsonlara ve yetkililere bildirmelerine rağmen çalışanların bu kişilerin işletme sahibinin arkadaşları olduğunu belirterek herhangi bir müdahalede bulunamayacaklarını söylediklerini,

c. İşletme tarafından bir çözüm sunulmadığı için alkollü şahısları kendi çabalarıyla uzaklaştırmak zorunda kaldıklarını ve yaşananların güvenlik kamerası kayıtlarıyla sabit olduğunu,

ç. Muhatap İşletmenin kadınların güvenliğini sağlamadığı gibi kendilerini taciz eden kişilerin eylemlerine İşletme sahibinin arkadaşları olmaları nedeniyle göz yumarak cinsiyet ve servet temelinde ayrımcılığa neden olduğunu iddia etmektedir.

3. Muhatap Veranda Pera vekili tarafından sunulan yazılı görüşte özetle:

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

a. İşletmenin 12/10/2024 tarihinde 19:00-02:00 saatleri arasında hizmet verdiği, cumartesi gecesi olması nedeniyle mekanın diğer günlere oranla daha kalabalık olduğu, bu nedenle masalara sandalye ilave edildiği,

b. Olay gecesi İşletmenin bağlı olduğu şirket ortağı, eşi, eşinin arkadaşı ile başka bir işletmecinin başvuran ve arkadaşlarının yan masasında bulunduğu,

c. Başvuranın masalar arasındaki yakınlıktan rahatsız olduklarını iletmesi üzerine şirket ortağı ve arkadaşlarının masalarından kalkarak bar bölümüne geçtikleri ve geceye burada devam ettikleri,

ç. Olay gecesi bahse konu edilen masada tacizde bulunduğu iddia edilen kişilerin eşleri ve arkadaşlarıyla birlikte bulunduğu, bu nedenle taciz iddiaların hayatın olağan akışına aykırı olduğu,

d. Başvuran taraf ile İşletme yetkilileri arasında gece boyunca sözlü ya da fiziki münakaşa yaşanmadığı gibi başvuranın olay gecesi yazılı bir şikayette de bulunmadığı,

e. İşletmenin bu zamana dek müşteriler arasında hiçbir ayırım gözetmeksizin hizmet sunduğu, bu sebeple servet temelli ayrımcılık iddialarının kabul edilmez olduğu,

f. Müşteri güvenliğini sağlamak amacıyla ek güvenlik protokolleri oluşturulduğu ve bu protokollerin uygulanabilmesi için İşletme personelinin özel bir eğitime tabi tutulduğu,

g. Şikayet konusu iddiaların somut delillere dayanmadığı, bu hususun güvenlik kamerası kayıtları ile de ispat edilebileceği ancak İşletmede kullanılan güvenlik kamerası kayıtlarının en fazla iki hafta saklanabilmesi ve olay tarihine ilişkin görüntülerin sistemden silinmiş olması nedeniyle sunulmasının mümkün olmadığı ifade edilerek başvurunun reddi talep edilmiştir.

4. Muhataptan alınan görüş başvurana iletilmiş ve konuya ilişkin yazılı görüşü talep edilmiştir. Görüş talep yazısı 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun ilgili hükümleri uyarınca usulüne uygun olarak 2/12/2024 tarihinde başvurana tebliğ edilmiş ise de başvuran yasal süre içerisinde yazılı görüşünü sunmamıştır.

III. İLGİLİ MEVZUAT

5. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın “*Kanun önünde eşitlik*” başlıklı 10'uncu maddesi şöyledir:

“Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir ... Çocuklar, yaşlılar, özürlüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmaz ... Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar.”

6. 20/4/2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "Tanımlar" başlıklı 2'nci maddesinin (j) bendine göre taciz "Psikolojik ve cinsel türleri de dâhil olmak üzere bu Kanunda sayılan temellerden birisine dayanılarak, insan onurunun çiğnenmesi amacını taşıyan veya böyle bir sonucu doğuran yıldırıcı, onur kırıcı, aşağılayıcı veya utandırıcı her türlü davranışı" ifade etmektedir.

7. 6701 sayılı Kanun'un "Eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı" başlıklı 3'üncü maddesi şöyledir:

"(1) Herkes, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada eşittir.

(2) Bu Kanun kapsamında cinsiyet, ırk, renk, dil, din, inanç, mezhep, felsefi ve siyasi görüş, etnik köken, servet, doğum, medeni hâl, sağlık durumu, engellilik ve yaş temellerine dayalı ayrımcılık yasaktır.

(3) Ayrımcılık yasağının ihlali hâlinde, konuya ilişkin görev ve yetkisi bulunan kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ihlalin sona erdirilmesi, sonuçlarının giderilmesi, tekrarlanmasının önlenmesi, adli ve idari yoldan takibinin sağlanması amacıyla gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür.

(4) Ayrımcılık yasağı bakımından sorumluluk altında olan gerçek ve özel hukuk tüzel kişileri, yetki alanları içerisinde bulunan konular bakımından ayrımcılığın tespiti, ortadan kaldırılması ve eşitliğin sağlanması için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür."

8. 6701 sayılı Kanun'un "Ayrımcılık türleri" başlıklı 4'üncü maddesinin birinci fıkrasında, ayrımcılık türleri "a) Ayrı tutma b) Ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama c) Çoklu ayrımcılık ç) Doğrudan ayrımcılık d) Dolaylı ayrımcılık e) İşyerinde yıldırma f) Makul düzenleme yapmama g) Taciz ğ) Varsayılan temele dayalı ayrımcılık" olarak sıralanmıştır.

9. 6701 sayılı Kanun'un "Ayrımcılık yasağının kapsamı" başlıklı 5'inci birinci fıkrasında "Eğitim ve öğretim, yargı, kolluk, sağlık, ulaşım, iletişim, sosyal güvenlik, sosyal hizmetler, sosyal yardım, spor, konaklama, kültür, turizm ve benzeri hizmetleri sunan kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri, yürüttükleri faaliyetler bakımından bu hizmetlerden yararlanmakta olan veya yararlanmak üzere başvurmuş olan ya da bu hizmetler hakkında bilgi almak isteyen kişi aleyhine ayrımcılık yapamaz. Bu hüküm kamuya açık hizmetlerin sunulduğu alanlar ve binalara erişimi de kapsar." hükmü yer almaktadır.

10. 6701 sayılı Kanun'un 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde Kurumun, "Ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek"le görevli olduğu düzenlenmiştir.

11. 6701 sayılı Kanun'un "İspat yükü" başlıklı 21'inci maddesi şöyledir:

“(1)Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.”

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

12. 6701 sayılı Kanun’un “Başvurular” başlıklı 17’nci maddesinin birinci fıkrası, “Ayrımcılık yasağı ihlalinin zarar gördüğü iddiasında bulunan her gerçek ve tüzel kişi Kuruma başvurabilir.” hükmünü haizdir. Başvuranın dilekçesinden, Kanun’un 3’üncü maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen ayrımcılık temellerinden cinsiyet ve servet temelleri ile bağlantılı olarak ayrımcılığa maruz kaldığı iddiasında bulunduğu anlaşılmaktadır. Servet kavramı; zenginlik, varlık, mal-mülk olarak tanımlanmaktadır. Diğer bir tanımında ise sahibinin belli bir zamana değin biriken varlıklarının o anki toplam değeri veya sahibine gelir sağlayan taşınır ve taşınmaz değer olarak ifade edilmektedir. (Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu (TİHEK), Ayrımcılık Temelleri Serisi, No:7, Servet Temelinde Ayrımcılık El Kitabı, Ankara, s.3). Servete dayalı ayrımcılık; toplumun farklı kesimlerinden insanların gelir düzeylerinde bulunan orantısızlıklar nedeniyle farklı muamelelere maruz kalması veya refah seviyeleri ile bağlantılı olarak hizmetlere eşit bir şekilde erişememeleri olarak kendini göstermektedir (TİHEK, B. No:2022/480, K. No: 2022/926, 15/12/2022, para. 19). Başvuran tarafından servet temelinde ayrımcılığa uğradığı iddia edilmiş ise de başvuru dilekçesinde servet temelinde ayrımcılığa uğradığı iddiasının incelenmesine imkan verecek hiçbir izahata yer verilmemesi, iddiaların somutlaştırılmaması ve başvuranın aynı mekanda bulunan İşletme sahibinin arkadaşları tarafından taciz edildiği iddiasının cinsiyet temeline dayanan bir vakıa olması nedeniyle başvuranın iddialarının servet temeli ile ilişkili olmadığı ve cinsiyet temeli yönünden ele alınması gerektiği kanaatine varılmıştır.

13. Mezkûr Kanun’un aynı maddesinin ikinci fıkrasında “İlgililer, Kuruma başvurmadan önce bu Kanuna aykırı olduğunu iddia ettikleri uygulamanın düzeltilmesini ilgili taraftan talep eder. Bu taleplerin reddedilmesi veya otuz gün içerisinde cevap verilmemesi hâlinde Kuruma başvuru yapılabilir. Ancak Kurum, telafisi güç veya imkânsız zararların doğması ihtimali bulunan hâllerde, bu şartı aramadan başvuruları kabul edebilir.” hükmü yer almaktadır. Başvuran, başvuru dilekçesinde taciz eylemlerini defaatle bildirmelerine rağmen, çalışanların bahse konu kişilerin İşletme sahibinin arkadaşları olduğunu belirterek müdahale etmediklerini beyan etmiştir. Dolayısıyla başvuranın 6701 sayılı Kanun’un 17’nci maddesinin ikinci fıkrasında aranan ilgili tarafa başvuru şartını yerine getirdiği ve cinsiyet temelinde ayrımcılığa uğradığı iddiasının esastan incelenebilecek bir başvuru olduğu değerlendirilmektedir.

14. Ayrımcılık yasağı, uluslararası insan hakları hukukunun temelinde yer almakta ve pek çok uluslararası insan hakları sözleşmesinde özel olarak düzenlenmektedir. Tarafı olduğumuz uluslararası sözleşmelere göre herkes, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden eşit bir şekilde yararlanma; ayrımcılığın her türüne, şiddet ve taciz uygulamalarına karşı korunma hakkına sahiptir. Bu bağlamda

İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin 2'nci maddesi “*Herkes ırk, renk, cinsiyet, dil, din, siyasal ya da başka türden kanaat, ulusal ya da toplumsal köken, mülkiyet, doğuş veya başka türden statü gibi herhangi bir ayrım gözetilmeksizin, bu Bildirgede belirtilen bütün hak ve özgürlüklere sahiptir.*” hükmünü haizdir.

15. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 14'üncü maddesine göre ise “*Bu Sözleşme’de tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya sosyal köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, servet, doğum veya herhangi başka bir durum bakımından hiçbir ayrımcılık yapılmadan güvence altına alınır.*”

16. Somut olayda başvuran, 12/10/2024 tarihinde arkadaşları ile Veranda Pera isimli İşletmeye gittiklerini, yan masadaki alkol kullanan erkekler tarafından taciz edildiklerini, İşletmeye yönelttikleri şikayetlerin bahse konu kişilerin İşletme sahibinin arkadaşları olduğu gerekçesiyle dikkate alınmadığını ve İşletmenin başvuru konusu taciz eylemleri karşısında gereken tedbirleri almaması nedeniyle ayrımcılık yasasının ihlal edildiğini iddia etmektedir.

17. 6701 sayılı Kanun’un 4’üncü maddesinde taciz, ayrımcılığın özel bir görünümü olarak düzenlenmiştir. Kanun’a göre psikolojik ve cinsel türleri de dâhil olmak üzere Kanun'un 3'üncü maddesinde yer verilen ayrımcılık temellerine dayalı olarak insan onurunun çiğnenmesi amacını taşıyan veya böyle bir sonucu doğuran yıldırıcı, onur kırıcı, aşağılayıcı veya utandırıcı her türlü davranış taciz eylemini oluşturacaktır. Bu çerçevede somut olayda, başvuranın iddialarının cinsiyet temeli ile bağlantılı olarak taciz açısından ele alınması gerektiği değerlendirilmektedir.

18. Taciz bir bireyin haysiyetini ihlal etme veya o kişi için göz korkutucu, düşmanca, aşağılayıcı ya da saldırgan bir ortam yaratma amacı veya etkisi olan kasıtlı veya kasıtsız her türlü davranıştır. Taciz, hakaret ya da kişiyi küçük düşürücü sözler ile tek bir hareket olarak gerçekleştirilebileceği gibi zamana yayılan davranış dizisi şeklinde de gerçekleştirilebilir. Tacizin varlığı için yapılan davranışın onur kırıcı veya aşağılayıcı etkisi olması yeterlidir. Kişinin yapılan davranıştan etkilenmemesi sonucu değiştirmez. (TİHEK, Ayrımcılıkla Mücadele ve Eşitlik Rehberi, 2022, s. 26). Bu çerçevede somut olay bağlamında tespit edilmesi gereken husus başvuranın cinsiyet temelinde taciz eylemlerine maruz kalıp kalmadığıdır.

19. Başvuranın iddiasına karşılık muhatap vekili tarafından; İşletmenin 12/10/2024 tarihinde 19:00-02:00 saatleri arasında hizmet verdiği, cumartesi gecesi olması nedeniyle mekanın diğer günlere oranla daha kalabalık olduğu, bu sebeple masalara sandalye ilavesi yapıldığı, olay gecesi İşletmenin bağlı olduğu şirket ortağı, eşi ve arkadaşlarının başvuran ve arkadaşlarının yan masasında bulunduğu, başvuranın masalar arasındaki yakınlıktan rahatsız olduğunu iletmesi üzerine şirket ortağı ve arkadaşlarının masalarından kalkarak bar bölümüne geçtikleri ve geceye burada devam ettikleri, olay gecesi bahse konu edilen masada erkeklerin eşleri ve arkadaşlarıyla birlikte bulunduğu bu nedenle taciz iddiaların hayatın olağan akışına aykırı olduğu, başvuran taraf ile İşletme yetkilileri arasında gece boyunca sözlü ya da fiziki münakaşa yaşanmadığı gibi başvuranın olay gecesi yazılı bir şikayette de bulunmadığı, İşletmenin müşteri güvenliğini sağlamak amacıyla ek güvenlik protokolü düzenlediği ve bu

protokolün uygulanabilmesi için İşletme personelinin özel bir eğitime tabi tuttuğu, şikayet konusu iddiaların somut delillere dayanmadığı, bu hususun güvenlik kamerası kayıtları ile de ispat edilebileceği ancak İşletmede kullanılan güvenlik kamerası kayıtlarının en fazla iki hafta saklanabilmesi ve olay tarihine ilişkin görüntülerin sistemden silinmiş olması nedeniyle sunulmasının mümkün olmadığı ifade edilmiştir.

20. Görüş yazısı ekinde bahse konu hususlara ilişkin İşletmenin bağlı olduğu şirket ortağı Ö.Ç., eşi C.Ç., arkadaşı M.T. ve işletmeci G.Ö.'nün ıslak imzalı beyanlarına yer verilmiştir. Ö.Ç. yazılı beyanında 12/10/2024 tarihinde saat 22:00 sularında eşi ve arkadaşları ile sohbet ettikleri sırada yan masalarında bulunan başvuran ve arkadaşlarının kendilerine ait masadan rahatsız olduklarını söylediklerini, bunun üzerine eşi ve arkadaşlarıyla birlikte İşletmenin bar kısmına geçtiklerini, o andan itibaren başvuran ve arkadaşlarını bir daha görmediklerini belirtmiştir. C.Ç. yazılı beyanında mekanın cumartesi olması nedeniyle oldukça kalabalık olduğunu, kalabalık nedeniyle masalara sandalye ilavesi yapıldığını, başvuran ve arkadaşlarının rahatsızlıklarının bu durumdan kaynaklanmış olabileceğini, başvuranın şikayeti üzerine eşinin duruma müdahale ettiğini ve hep birlikte bar kısmına geçtiklerini ifade etmiştir. M.T. yazılı beyanında muhatap İşletmeye arkadaşlarına ait olması nedeniyle sık sık gittiğini, mekanın o akşam diğer günlere oranla daha kalabalık olduğunu, başvuran ve arkadaşlarının şikayeti üzerine duruma hemen müdahale edildiğini ve yer değiştirdiklerini, taraflar arasında hiçbir fiziksel ve sözlü münakaşanın yaşanmadığını beyan etmiştir. İşletmeci G.Ö. ise olayın yaşandığı tarihte başvuran ve arkadaşları tarafından iletilen şikayet sonrasında durumu Ö.Ç.'ye bildirerek bar bölümüne geçmelerine eşlik ettiğini ifade etmiştir. İnceleme sürecinde muhatap vekilinin iddiaları başvurana iletilmiş ancak başvuran tarafından iddialara ilişkin yazılı görüş sunulmamıştır.

21. Anayasa Mahkemesine (AYM) göre; ayrımcılık iddiasının ciddiye alınabilmesi için başvuranın kendisiyle benzer durumdaki başka kişilere yapılan muamele ile kendisine yapılan muamele arasında bir farklılığın bulunduğunu ve bu farklılığın meşru bir amaç olmaksızın ırk, renk, cinsiyet, din, dil vb. ayrımcı bir nedene dayandığını makul delillerle ortaya koyması gerekmektedir (AYM, *Devrim Evin*, B. No: 2013/2069, 20/2/2014, para. 34). Başvuranın farklı muamelenin bulunduğunu göstermesi halinde bu farklı muamelenin nesnel ve haklı bir temelinin bulunduğunu ve seçilen araç ile hedeflenen amaç arasında makul bir orantılılık ilişkisinin mevcut olduğunu ispatlama yükümlülüğü kamu otoritelerine ait olur (AYM, *Nuriye Arpa*, B. No: 2018/18505, 16/6/2021, para. 60). 6701 sayılı Kanun'un 5'inci maddesi kapsamında ise gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri de ihlal iddiasının muhatapı olabilmektedir. Kanun'un "İspat yükü" başlıklı 21'inci maddesi ise "*Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.*" hükmünü haizdir. Bu kapsamda somut olayda başvuranın taciz boyutuna ulaşan söz ve eylemlere maruz kaldıklarına dair kuvvetli emare ve karine oluşturan olguları ortaya koyması durumunda cinsiyete dayalı taciz nedeniyle ayrımcılık yasağının ihlal edilmediğini ispatlama yükümlülüğünün muhataba ait olacağı açıktır.

22. Somut olayda başvuranın iddiaları karşısında, muhatap vekili tarafından öne sürülen güvenlik

kamerası kayıtlarının en fazla iki hafta süreyle saklanabildiği ve olay tarihine ilişkin görüntülerin sistemden silinmiş olması nedeniyle sunulamadığı iddiasına ilişkin İstanbul Valiliğinden görüş talep edilerek, İstanbul'da umuma açık istirahat ve eğlence yerlerinde özel güvenlik hizmetlerinin sağlanmasına ve güvenlik amaçlı kamera kullanımına yönelik bir düzenleme bulunup bulunmadığı sorulmuş ve mevcut ise söz konusu düzenlemenin bir örneğinin gönderilmesi istenmiştir. İstanbul Valiliği tarafından gönderilen 17/2/2025 tarihli ve ... sayılı cevabi yazıda, talep edilen bilgi ve belgenin ilgili birimlerden sorulduğu belirtilmiş; yazı ekinde İstanbul İl Emniyet Müdürlüğü ve İstanbul İl Jandarma Komutanlığının görüşlerine yer verilmiştir.

23. İstanbul İl Emniyet Müdürlüğü tarafından, il genelinde umuma açık istirahat ve eğlence yerlerinin mevzuata uygun işletilmesi, kamu düzeni ve güvenliğinin sağlanması, halk sağlığının korunması ve ilgili kanun hükümlerine uyulup uyulmadığının denetlenmesi amacıyla; 2559 sayılı Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu, 3572 sayılı İş Yeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına Dair Kanun, 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu ve 4207 sayılı Tütün Ürünlerinin Zararlarının Önlenmesi ve Kontrolü Hakkında Kanun kapsamında denetimlerin gerçekleştirildiği, bu çerçevede il genelinde umuma açık istirahat ve eğlence yerlerinde güvenlik kamerası kullanımına ilişkin zorunluluk getiren bir düzenlemenin bulunmadığı ifade edilmiştir.

24. İstanbul İl Jandarma Komutanlığı tarafından, il genelindeki umuma açık istirahat ve eğlence yerlerinde özel güvenlik izni zorunluluğuna ilişkin bir uygulamanın bulunmadığı, talep edilmesi halinde özel güvenlik izni verildiği, 5188 sayılı Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanun kapsamında da bu yerlerde güvenlik kamerası kullanımına yönelik bir düzenleme bulunmadığı, ancak İstanbul Valiliğince 9/10/2024 tarihli ve 2024/2 Sayılı Alkol ve Sigara Satış Ruhsatı Bulunan İşyerlerine Görüntülü Kameralı Güvenlik Sistemleri Kurulmasına Dair Karar alındığı ifade edilmiştir. Söz konusu kararda, İstanbul il sınırları içerisinde karar kapsamında yer alan işyerlerine görüntülü kamera sistemi kurulmasının zorunlu olduğu, bu sistemin yüz tanıma elverişli, yüksek çözünürlüklü, gece görüşlü, 7 gün 24 saat kesintisiz kayıt yapabilme, en az 30 (otuz) gün süreyle arşivleyebilme özelliğine sahip olması ve kurulumların en geç 1/1/2025 tarihinde uygulamaya başlanacak şekilde tamamlanması gerektiği belirtilmiştir. Bu çerçevede muhatap İşletmenin olay tarihinde güvenlik kamerası kullanımı ve görüntü kayıtlarının sunulmasına ilişkin uymakla yükümlü olduğu herhangi bir zorunluluğun bulunmadığı kanaatine varılmıştır.

25. 6701 sayılı Kanun'un 21'inci maddesinde yer verilen ispat yükü ile ilgili olarak başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emareleri ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması gerekmektedir. Bu emare ve karine oluşturan olguların başvuran tarafından ortaya koyulması halinde ispat yükü yer değiştirecek ve muhatap tarafın ispat yüküne katlanması gerekecektir. Dosya kapsamında yapılan inceleme sürecinde, başvuranın başvuru dilekçesinde muhatap İşletmede tacize uğradığı iddiasını destekleyen tanık beyanı, kamera kaydı, şikayet dilekçesi veya benzeri herhangi bir bilgi ve belgeye yer vermediği, muhataptan alınan görüş usulüne uygun şekilde tarafına tebliğ edilerek yazılı görüşü talep edilmesine rağmen, yasal süresi içerisinde yazılı görüş sunmadığı anlaşılmıştır. Muhatap İşletme vekili tarafından olay gecesi işletme ortağı, eşi ve arkadaşlarının başvuran ve arkadaşlarının yan masasında bulunduğu, başvuranın rahatsız olduklarını iletmesi üzerine işletme ortağı ve arkadaşlarının masalarından kalkarak bar bölümüne geçtikleri, geceye burada devam ettikleri, taraflar arasında fiziksel ve sözlü

münakaşa yaşanmadığı ifade edildiği ve bu durumun masada bulunan dört kişi tarafından ıslak imzalı dilekçe ile beyan edildiği görülmüştür. Tüm bu hususlar bir bütün olarak değerlendirildiğinde mevcut olayda başvuran tarafından cinsiyet temelinde ayrımcılığa uğradığına ilişkin olarak soyut iddiaların ötesine geçen ve iddiaların gerçekliğine ilişkin kuvvetli emareleri ve karine oluşturan olgular sunulamamış olduğundan; eşit muamele ilkesi ile ayrımcılık yasağının ihlal edilmediği kanaati hasıl olmuştur.

V. KARAR

A. Başvuruda AYRIMCILIK YASAĞININ İHLAL EDİLMEDİĞİNE,

B. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

C. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine

başvurulabileceğine,

12/3/2025 tarihinde OY BİRLİĞİYLE karar verildi.

e-imzalıdır

Av. Alişan TIRYAKI
II. Başkan

Prof. Dr. Muharrem KILIÇ
Başkan
(Görevli)

e-imzalıdır

Dr. Burhan ERKUŞ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Ünal SADE
Kurul Üyesi

Dilek ERTÜRK
Kurul Üyesi
(İzinli)

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Yunus Emre KARAOSMANOĞLU
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Av. Zennure BER
Kurul Üyesi